

българската етнография 2002: 220-221). Обикновено в тази част на панаира е по-тихо. Пазарлъците стават почти на ухо, придружавани от едно искрено ръкостискане между продавач и купувач. Тук се продават каруци, кошуми, палдъми, сбруи и други принадлежности за животните.

Чирпанският панаир е привлекателно място за циганските групи. „Той ставаше през есента. На мерата край града се събирахме различни цигани - „тракийски“ калайджии, сепетчии (кошничари), копанари, мечкадари, бургуджии, гребенари. Всеки заемаше различно място на поляната - те башка и ние башка. Почти не общувахме по между си. Всяка група си правеше свой „алан“ - катуните ги подреждахме в кръг, като по средата оставаха каруците. Всеки хвалеше и продаваше стоката си. По това време „тракийските“ калайджии бяхме малко, та тук се събирахме всички - 200-250 души” (Иванова, Кръстев 2006: 112-117).

Религиозната ориентация, както и останалите културни сфери, се състои от различни по начин на съществуване заемки от околното население. Още най-ранните изследователи на циганската общност констатираха, че те смятат религията на страната, в която живеят, за своя. Ако населението, сред което битуват, изповядва няколко религии възприемат тази, която в момента им се струва най-авторитетна. От психологическа гледна точка считат, че така повишават обществения си статут. Не са редки случаите, когато приемат определено вероизповедание под натиск или поради материален интерес. При циганите вероизповеданието има и силно изразена социална функция, тъй като то е един от признаците, отделящи една група от друга (Марушиакова 1992: 112-118).

Циганската общност винаги се е отличавала със своята хетерогенност по отношение на религията. Начинът на живот и поведение на циганите имат специфични особености, които и християнството и ислямът не могат да променят и да вкарат в канона си. На практика религията им е една верска смесица, която може да се характеризира със синкретизма на религиозните практики и с динамиката на бързите промени (Томова 1998: 341; Марушиакова, Попов 1993: 164-165).

През разглежданите столетия циганите в българските земи по **вероизповедание** са християни и мюсюлмани. „Религията им е или мохамеданска, или християнска, а най-вече никаква. Защото ако някой от тях реши да се изповядва не изпълняват никакви обреди, не следват никакви предписания” (Немски и австрийски пътеписи 1986: 302 – Кемпелен, 1740 г.).